

Finantsaaret 1853—54, som der iflor forelaa, i det Mindste efter Fleertallets Anskuelse i Udvalget, hvortil jeg hørte, for at foreslaae en Indkomstskat indført fra 1ste Januar 1852; thi dengang vare vi endnu saa godt som under Krigen; vi havde dengang Forpligtelse til at indløse 2 Millioner Creditbeviser i det næste Finantsaar, uden at have nogen Dækning her til, og som jeg heller ikke kan indsee Andet end at det vilde have gjort en overordentlig Statsteindførelse i Aar til en Nødvendighed, isald ikke Finantsministeriet havde grebet til at faae denne Gjæld dækket eller udfkudt ved at convertere Creditbeviserne til en opsigelig Statsgjæld. En saadan Nødvendighed eller en saadan vis Udsigt til, at Udgifterne i Aaret 1853—54 vilde være meget større, end de ordentlige Indtægter ere, foreligger virkelig ikke efter min Anskuelse; jeg indrømmer, at jeg antager, at Fremtiden vil medføre forøgede Udgifter for os, og at jeg ikke indseer, hvorledes Indtægterne i samme Grad skulle kunne vore ved de sædvanlige Indtægtskilder, hvorved jeg dog kun i Forbigaaende skal bemærke, at jeg ikke kan være saa ganske enig med dem, der have henpeget paa de indirecte Afgifters Udbytte paa den Tid og meent, at der var Udsigt til eller Formodning om, at visse Satser maatte blive nedsatte, og deraf sluttet sig til en formindsket Indtægt. Jeg troer, at de forøgede Indtægter; imidlertid er det vanskeligt at have nogen bestemt Mening om, hvorledes Indtægten af de indirecte Afgifter vil stille sig i en ikke ganske nær Fremtid, og jeg kan derfor ikke andet end vedblive den Formening, som jeg allerede ved flere Leiligheder har udtalt, at vi i en nærmere eller fjernere Fremtid ville komme til

at trænge til nye Indtægtskilder, og at det da vil være den eneste Vej, som kan betragtes, at søge at ramme Indtægten paa en anden Maade, end den nu rammes, thi al Beskæftning stræber jo at ramme Indtægten, og istedetfor at henvende sig til Indtægtskilderne paa forskellige deels directe, deels indirecte Maader, at henvende sig directe til Personerne og beskæfte dem efter deres Indtægter — dette er Noget, som forestaaer ikke blot os, men de fleste Stater i Fremtiden. Hvad nu Ministeriet angaaer ved en saadan Beskæftning Indførelse, der er af allerstørste Betydning, da kan jeg ikke nægte, at der fra forskjellige Sider af de ærede Rigsdagsmænd, som have havt Ordet, er yttret saadanne Domme over det foreliggende Udkast, at det i høi Grad kunde opfordre mig, der i saa Henseende nærer temmelig afvigende Anskuelser fra dem, til at gaae noget dybere ind i Sagen, men jeg skal paa dette Stadium af Forhandlingerne undlade at gjøre det, fordi det bedre vil kunne skee, naar Detaillen foreligger til Behandling. Imidlertid er der dog et Par Uttringer, som jeg troer at burde gjøre opmærksom paa, fordi de, naar de blive staaende uimodsagte, meget let kunne faae en uheldig Indflydelse paa den almindelige Anskuelse af Sagen. Det er nemlig af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 3die District (Rosenørn) blevet sagt, at man var gaaet vel meget theoretisk frem, og at man har villet overføre andre Landes Institutioner til os og ordne den hele Sag efter det engelske Forbillede, eller at idetmindste den Fremgangsmaade, som der var fulgt, havde foresvævet dem, der havde havt Deel i dette Arbejde.